

partier ogsaa vil yde deres Støtte, saa kunde Forslaget udmærket godt gennemføres. Men for øvrigt er Forholdet ikke det, som man undertiden i de senere Tider har faaet Indtrykket af, at man mener fra Ministerpladsen, at naar et Lovforslag føres tilbage til et andet Ting i en Skikkelse, der er væsentlig forskellig fra det, det andet Ting har vedtaget eller kan tænkes at ville modtage, er alt fortabt. Hvis den højtærede Finansminister havde den gode Villie til paa dette Punkt at føre Lovforslaget tilbage til det, den højtærede Minister i sin Tid har foreslaaet, kunde han gøre det uden den ringeste Fare i nogen som helst Henseende. Thi skulde det ske, at Folketinget ikke vilde gaa med dertil, havde den højtærede Minister jo det i Baghaanden, at han kunde søge det gennemført i den ændrede Skikkelse heroppe igen, altsaa med § 25 sat ind af det andet Ting; og her har den højtærede Finansminister fuld Støtte af det samlede Venstre og sit eget Parti og saaledes Flertal derfor. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Finansminister skulde være saa angst for at irritere det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ved at foretage denne Ændring. Men man skal jo ikke altid irritere Fjenden, og det kan jo være, at man ikke skal irritere Oppositionen i samme Grad, som Oppositionen i sin Tid, da det ærede Medlem fra Æbeltoft var Minister, irriterede Regeringen.

I øvrigt kom der den mærkelige Udtalelse fra den højtærede Minister, at der er saamænd nok Folk, der kan finde Veje, ad hvilke denne Lov kan omgaa, eller finde, hvorledes man kan slippe udenom dette Punkt. Det er en ganske mærkelig Udtalelse af den højtærede Minister, for det er jo i Virkeligheden en Indbydelse fra Finansministerens Side til de Folk, der skal falde ind under disse Bestemmelser, til at lege „Tampen brænder“.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem har ikke Ret, naar han siger, at jeg havde indbudt Folk til at omgaa denne Lov eller dens enkelte Bestemmelser. (Poul Rasmusen: Undgaa). Ja, undgaa, det er nu noget andet end omgaa. Men heller ikke det har jeg indbudt til. Jeg har kun sagt, at det er muligt, at man kunde træffe saadanne Forholdsregler ved Selskabers Stiftelse af den Art, der her kunde være Tale om, hvor man kun betaler en Del af Aktiekapitalen, at kun de Beviser, der udstedes, falder ind under denne Lov. Det anser jeg det ikke for umuligt, at driftige og snilde Forret-

ningsmænd kan gøre. Saaledes gaar det stadig i Verden, at naar man vil undgaa Skatter eller Afgifter, søger man at indrette sig saaledes med sine Foretagender og Handlinger, at man ikke falder ind under Loven. Det kan ikke forbydes, og det er der heller ikke noget ondt i. Jeg har ikke indbudt Folk til at gøre det, men jeg har sagt, at det er sandsynligt, at hvis virkelig den Bestemmelse, der her er Tale om, ramte haardt, vilde man søge at indrette sig saaledes, at man kom udenom Bestemmelsen. Det er i og for sig ikke nogen Indbydelse til at omgaa eller undgaa Loven, men det er en Tro, jeg har til den danske Forretningsverdens Behændighed og Kløgt, at den naturligvis søger at komme udenom en Afgift, som den kan komme udenom.

Det ærede Medlem filosoferede en Del over, hvorledes jeg skulde stille mig til de politiske Forhold, hvilke Partier jeg skulde støtte mig til. Jeg vil dog mene, at det ærede Medlem efter at have hørt den ærede Ordfører for Flertallet eller for Udvalget tale vil forstaa, at der ingen anden Stilling er for mig at indtage end den, jeg nu indtager. Ved anden Behandling i det høje Landsting er den paagældende Bestemmelse blevet vedtaget af det samlede Landsting uden nogen som helst Indsigelse. Ordføreren for Udvalget siger nu, at han paa ingen Maade vil være med til at slette § 25. Den er vedtaget i Folketinget efter en Opfordring, der ved første Behandling blev rettet til Finansministeren om at gaa ind paa, at Emissionsstemplet sattes op, ganske sikkert en Opfordring fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som dog ikke var i nogen egentlig Opposition, hverken til Lovforslaget eller til Ministeren, og hele Folketinget har sluttet sig dertil. For Resten kan jeg oplyse — jeg ser ikke nogen Grund til ikke at gøre det —, at det ærede Medlem fra Æbeltoft i Virkeligheden vilde gaa langt videre, vilde gaa dertil, at der vedblev at være en Transportafgift, skønt man satte Emissionsstemplet op. Dette gik jeg imod. Jeg synes, at naar man en Gang fik en Forhøjelse af Udstedelsesstemplet, skulde Transportafgiften falde bort. Men saa vidt gik altsaa den Gang det ærede Medlem fra Æbeltoft i sine Krav med Hensyn til Aktieomsætningen. Det vilde dog være ganske underligt, om jeg nu ved tredje Behandling paa Grund af et Ændringsforslag, der, som jeg nu hører af den højtærede Ordfører, end ikke er behandlet i Udvalget,